

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Firmitas & miraculu[m] statuæ salis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quæ versio et si minùs propria est, cum passim authores agnoscant, eam mulierem propriè esse in statuâ salis conuersam; tamen illud innuit, quod de ea Tertullianus scripsit, eam durasse ad multa sæcula; immò quod alij asseruerunt, eam ære perennius superfuisse. Siquidem Borchardus, qui vixit ab hinc trecentis annis, testatur hanc statuam, sua adhuc ætate, inter Engaddi & mare mortuum extitisse; eamq; etiam sua adhuc ætate visam docet Adrichomius & Abulensis. Enimuerò Targum Hierosolymitanum addit, statuam hanc duraturam, vsque ad diem extremi iudicij & resurrectionis. Christus sanè Dominus voluit memoriam eius perennare, quando dixit: *Mementote vxoris Lot.* Voluit ergo Deus statuam illam effigie mulieris, & retenta vxoris Lot forma æternum esse iustitiæ suæ monumentū. Nec mirum videri debet, si sal alioqui aquis diffluens, tam diu possit pluuias ac tempestates sustinere. Est enim sal quoddam metallicum, quod imbribus resistit, & ipsis ædificijs soliditate sua est vtile. *Africa*, ait Plinius, *circa Viti- cam construit acervos salis ad collium speciem: qui ubi sole lunaq; induruerè, nullo humore liquecunt, vixq; etiam ferro caduntur.* Eiusmodi salis statua vtique potest & nimbos & hiemes tollerare. Præsertim si miraculo conseruetur.

Luc. 17. 32.

Plin. lib. 31.
cap. 7.

Nam inter mira & monstrosa huius statuæ, non est sola conuersio eius ex homine in lapidem, quæ vim naturæ superat; neque sola eius duratio, siquidem aliàs & marmora suam patiuntur senectutem, & nihil non

VII

auti longinqua valet mutare vetustas;

sed etiam modus conseruandi. Etenim, quod idem Naturalis historix scriptor de sale, qui alicubi in extremitatibus aquarū inarescit, alicubi vsque ad medium locum coquitur, scribit: *Aliud etiam in eo mirabile, quod tantumdem noctu subuenit, quantum die auferas,* id ipsum longè in hac statua mirabilius est. Afirmat enim Tertullianus, statuam hanc, si à quopiam mutiletur, mox hoc mutilum quasi vulnus suum sarcire & implere. Accedit & illud prodigium mirissimum, si verum, quod, tamen si statua isthæc eadem & tumultum agat & tumultatum; vt proinde illi accommodari illud ex Græcorum Epigrammatis possit;

Plin. loc. cit.

Cadaver,

Cadaver, nec habet suum sepulchrum;

Sepulchrum, nec habet suum cadaver:

Sepulchrum tamen, & cadaver unà est;

etsi, inquam, hæc statua & cippus sit, & cui cippus ponitur, nihilominus viuere quodammodo videtur. Siquidem viuentis more quasi menstrua quædam effundit. Non referrem hoc, nisi apud Tertullianum reperirem affirmatum. Verba illius do carminibus innexa.

Tertull. in
carm. de So-
doma,

Ipsaq; imago sibi formam sine corpore seruans

Durat adhuc, nunquã pluuijs, nec diruta ventis.

Quin etiam si quis mutilauerit aduena formam,

Protinus ex se se suggestu vulnera complet.

Dicitur & viuens alio iam corpore sexus.

Munificos solita dispungere sanguine menses.

VIII.

Sufficit hoc iaxo, aut sale sanguinante monstrum, in quod mulieris istius corpus abiisse, nefas est dubitare. At cum vxor Lot dicatur *versa* esse in statuam salis, quærent nonnulli, An etiam anima illius cum corpore sit in statuam commutata, profectò enim illi tum anima pro sale, & sal pro anima fuisset, essetque prodigium tantò magis formidolosum. Et sunt rationes dubitandi. Sacra enim historia rotundè asserit, vxorem Lot in statuam salis abiisse; at vxor constat æquè, immo magis anima, quàm corpore. Quin ipsa id videtur scriptura innuere his verbis: *Incredibilis* (hoc est, incredula) *anima memoria stans figmentum salis.* Sed hæc nihil euincunt. Consuetum est in diuinis litteris, vt nomen *anima* pro toto homine sumatur, nota Rhetoribus figura: *Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & apposta sunt in die illa anima circiter tria millia,* id est, homines. Quòd autem absolutè vxor dicatur *versa* in statuam salis, rectè dicitur, etsi anima eius nò sit in statuam salis *versa*. Quod enim viuo corpori contingit, toti homini dicitur contingere. Sic homo dicitur mori, etsi anima non moriatur. Quoniam igitur conuersio vxoris Lot in statuam salis fuit mors eius, & in morte anima non interit, sed solum corpus viuum mutatur in cadaver, conficitur solum corpus vxoris Lot in statuam salis conuersum fuisse. Constat etiam

Sap. 10. 7.

Act. 2. 41.